אי אמרת בשלמא רבי מאיר לחומרא היינו דקתני עד שישהא עד דשהי דיליה א) כדי אכילת פרס אלא אי אמרת ר' מאיר לקולא וחכ"א אם שהה מיבעי ליה אלא לאו ש"מ ר' מאיר לחומרא ש"מ אמר רבנאי אמר שמואל אבחלבים ובנבילה עד שישהא מתחלה ועד סוף בכדי אכילת פרס אוכלים טמאים ב) שקצים ורמשים ומשקין אפילו כל היום כולו בכדי אכילת פרס מאי קאמר אמר רב פפא הכי קאמר אפילו כל היום כולו והוא שאכל כזית ג) בכדי אכילת פרס מיתיבי ה) בכל האוכלין מצטרפין לפסול הגוייה בכחצי פרס מאי לאו דאכליה לחצי פרס בכדי אכילת פרס לא דאכל כזית כזית בכדי אכילת פרס מיתיבי כל האוכלין מצטרפין לפסול את הגוייה ד) בכחצי פרס בכדי אכילת פרס כיצד אכל וחזר ואכל אם יש מתחלת אכילה ראשונה ועד סוף אכילה אחרונה כדי אכילת פרס מצטרפין יותר מכאן אין מצטרפין לא ו) התירו (א) לאכול פחות מכשיעור לירד ולטבול ירד וטבל ועלה והשלימו מצטרף התירו ז) לה לעוברה לאכול פחות מכשיעור מפני הסכנה גכל המשקין מצטרפין לפסול את הגוייה ברביעית בכדי אכילת פרס כיצד שתה וחזר ושתה אם יש מתחלת שתיה ראשונה ועד סוף שתיה אחרונה כדי אכילת פרס מצטרפין יותר מכאן אין מצטרפין ח) הותרו לה למגע טמא מת להניק בנה ובנה טהור קתני מיהת אם יש מתחלת אכילה ראשונה ועד סוף אכילה ט) בכדי אכילת פרס מצטרף תיובתא דרבנאי תיובתא אמר מר לא התירו לו (א) י) לאכול פחות מכשיעור לירד ולטבול מאי קאמר אמר רב יהודה הכי קאמר דאכל פחות מכשיעור לא התירו לו לירד ולטבול שאם ירד וטבל ועלה והשלימו מצטרף ואתי למימר אהני לי טבילה קמייתא ואין יודע שאין טבילה אלא באחרונה קתני התירו לה לעוברה לאכול פחות מכשיעור מפני הסכנה אפילו טובא נמי תיכול אמר רב פפא הכי קתני יא) ההותרו לה לעוברה פחות מכשיעור אפילו טובא מפני הסכנה קתני התירו (ב) למגע טמא מת להניק את בנה ובנה טהור אמאי טהור כיון דיינק יב) חלב איטמי ליה מחלב וכי תימא לא איתכשר (ג) יג) נתכשר בטיפה מלוכלכת על פי הדד אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה [שינק] בתקיפה אחת לא הניח טיפה מלוכלכת על פי הדד אמר רבא שתי תשובות בדבר חדא דקחזינא לפומיה דינוקא דמלא חלב ועוד מקום חלב מעיין יד) הוא (ד) דקתני וחלב זהאשה מטמא בין לרצון ובין שלא לרצון בהמה אינה מטמא אלא לרצון מאי לאו שלא לרצון טו) דלא ניחא ליה וקתני מטמא אלא אמר רבא היינו טעמא דבנה טהור חדספק ינק כשיעור וספק לא ינק ואם תמצא לומר ינק ספק ינקו באכילת פרס ספק ינקו ביותר מכדי אכילת פרס ולרבא מקום חלב מעיין הוא ולא צריך הכשר והתנן טז) זהאשה שנטף חלב מדדיה ונפל לאויר תנור תנור טמא וקשיא לן במאי איתכשר ואמר רבי יוחנן בטיפה יז) מלוכלכת ע"פ הדד וכי תימא רבא לא סבר לה כר' יוחנן והתניא חנמצאת אתה אומר תשעה משקין טבזוב הזיעה וליחה סרוחה יח) וריעי טהורין מכולם דמעת עינו ודם מגפתו

וחלב

א"א בשלמא ר' מאיר לחומרא. דאפילו ביותר מכדי אכילת פרס מחייב היינו דקאמרי ליה רבנן לעולם אינו חייב ביותר מכדי אכילת פרס אלא עד שתהא שהיית אכילתן כשיעור פרס: **אלא אי אמרת ר' מאיר לקולא.** קאמר דאפילו בכדי אכילת פרס לא מצטרף אם הפסיק בינתיים ורבנן בעו לאחמורי מאי עד שישהא הכי מיבעי להו למימר אם שהה כדי אכילת פרס חייב ומשמע אע"ג דהפסיק: **בחלבים ובנבילה.** אכל שני חצאי זיתי חלב או נבלה: **אוכלין טמאין.** שיעורן לפסול את הגוף בחצי פרס: **ומשקין טמאין.** פוסלין את הגוף ברביעית: **אפילו כל היום כולו.** שהה באכילת חצי פרס ובלבד שיאכל כל זית וזית שבו בכדי שהיית אכילת פרס: **לא התירו לאוכל פחות מכשיעור לירד ולטבול.** הואיל ואינו צריך לטבילה ולקמן מפרש מאי איכפת ליה: **התירו לה כו'.** מפרש לקמן: **למגע טמא מת.** לאשה שנגעה בטמא מת: **תיובתא דרבנאי.** דאמר כל זית וזית כו': **איטמי** (ה) **מחלב.** דבשלמא ממגע שנגע בה לא מיטמא בנה שהיא שנגעה בטמא מת היא ראשונה ואין אדם וכלים יח) מטמאין אלא מאב הטומאה אלא יט) מחלב איטמי דהאוכל כחצי פרס אוכלין טמאין נפסל גופו: **וכי תימא לא איתכשר.** האי חלב ולאו טמא הוא דחלב אין בו תורת משקה דמשקה הבא לאוכל כאוכל דמי במסכת שבת בפרק חבית שנשברה (דף קמד:) הלכך בעי הכשר: **הא איתכשר בטיפה המלוכלכת על פי הדד.** כלומר בטיפה שפי הדד מלוכלך בו דהיא ודאי מכשר לשאר החלב היוצא דרך שם דהא (ו) לא קיימא לאכילת תינוק: **שינק בתקיפה אחת.** בכח: **לפומיה דינוקא דמלא חלב.** הלכך אי אפשר שלא תהא טיפה מלוכלכת על (ז) הדד: **ועוד.** חלב לאו תורת אוכל כ) [או משקה] אית ליה דאחד ממעייני האשה הוא כרוקה וכמימי רגליה דאמרינן לקמן כא) דמטמאין טומאה חמורה בכל שהוא כאחד מאבריה: **בין לרצון.** של תינוק בין שלא לרצון שאינו רוצה להניק וקתני מטמא ואי הוה ליה תורת אוכל אמאי מטמא שלא לרצון הא לא איתכשר הכשר מעליא דדומיא דכי יותן בעינן דניחא ליה: גליון **אמר רבא שתי תשובות בדבר כו'.** כלומר רואין אנו שפעמים אין תינוק יונק בכח ומניח טיפה מלוכלכת על פי הדד: **ועוד מקום חלב מעיין הוא.** והרי הוא כאחד מאבריה ויטמא בלא הכשר כרוקה: **שלא לרצון.** מאי היא דלא ניחא ליה לתינוק הרי לא יתכשר החלב בטיפה המלוכלכת ע"פ הדד דשלא לרצון התינוק יצאת לדומיא דכי יתן בעינן וקתני מיטמא אף על גב דלא הוכשר אלמא מעיין הוא ואמאי בנה טהור: **אלא אמר רבא כו'.** אלא מקום חלב לאו מקום מעיין הוא וצריך הכשר אבל לא ניחא (ח) ליה טהור דהא לא איתכשר ומהשתא יכול לתרוצי לה בשלא לרצון. ע"כ הגליון: **כשיעור.** רביעית ואם אוכל הוא חצי פרס ספק לא ינק כשיעור וטהור דהאי חלב אע"ג דמעיין הוא לא מטמא בכל שהוא דהא היא גופה לא מטמיא במגע דראשונה היא הלכך אין לחלבה אלא טומאת שאר משקין: **האשה שנטף חלבה כו'.** כשהיא נדה. ואי מעיין הוא הא מיטמא בכל שהוא כאחד מאבריה והכשר למה ליה: **וכי תימא כו' וספגיה.** בהדיא דלאו מעיין הוא: **ליחה סרוחה.** קיטור"א בלע"ז:

התירו לעוברה לאכול פחות מכשיעור מפני הסכנה. ואם תאמר אפילו בלא סכנה נמי כדאמרינן (טהרות פ"ב מ"ג) והשלישי כא) יאכל כגויד הדמע וכן פרק קמא דחולין (דף ב:) כב) קאמר טמא בחולין מאי למימרא ואף על גב שחולין טמאין כג) וי"ל הכא איירי לענין לאכול תרומה אחר כך אבל בלא לאכול תרומה אפילו כשיעור נמי יואם תאמר מאי פריך מפני הסכנה אפילו טובא נמי ויש לומר דזימנין שאין לה כי אם תרומה: **כיון דינק** לה מחלב אטמי ליה מחלב כו'. הא איתכשרת בטיפה מלוכלכת על פי הדד שאותה טיפה אין סופה שיניקנה התינוק והוא משקה ואם תאמר והא אמר פרק כל שעה (פסחים דף לג.) מכי פחנו לה כלך שיעוריה ופירש הר"י לענין הכשר דפחות מכשיעור לא מקבל הכשר והכא כפה התינוק אין חלב כביצה ויש לומר דמדרבנן לא בעי כביצה והתם היינו דאורייתא: **בנה** אמאי טהור. כיון דינק מחלב איטמי ליה מחלב ונפסל גופו מטומאת גוייה כד):

אמר רבא שתי תשובות בדבר כו' ועוד מקום חלב מעיין הוא. וכיון שמעיין הוא כה) ומטמא כרוקה אין כו) הדד שמשום שמיוחד לתינוק ליהוי אוכל וניטל שם משקה מינייה דאתי למימר דאינו מעיין ואינו מטמא בונה כרוקה ואם כן למה צריך הכשר והשתא טעי רבא וסבר דכיון שהוא כז) מעוגל ויוצא כרוק חשיב מעיין אף על גב דאינו מחר ונבלע כח) ומנלן לרבא דמעיין הוא דתנא חלב האשה מטמא לרצון ושלא לרצון א"כ משקה הוא מן התורה ומעיין הוי מכח דאי לאו מעיין הוא לא הוה מטמא כ"א לרצון כמו חלב הבהמה ואע"ג דחמור מחלב הבהמה לענין דם מגפתה כדאיתא בסיפא דהאי משנה מ"מ אי לאו מעיין הוא לא הוה מטמא שלא לרצון שיטת הר"י אבל רש"י פירש מקום חלב מעיין הוא ולאו תורת אוכל אית ליה דאחד ממעייני אשה הוא כרוקה ומימי רגליה דאמר לקמן דמטמאין טומאה חמורה בכל שהוא כמו א' מאבריה וקשה שהרי הכא מיירי בטמא מת ואין לו מעיינות ותו מאי קאמר כאחד מאבריה והלא נדה עצמה אינה מטמאה לאבריה ותו דרוקה ומימי רגליה צריכי קרא ולא אתו מהאי סברא לכן נראה כמו שפירשתי כט):

וחלב

תוספות והוא שאכל כזית בכדי אכילת פרס. פי' שאכל כל זית וזית שבחצי פרס בכדי אכילת פרס אע"פ ששהה בין זית וזית ולא לאמרי' חצי פרס דפסול גוייה הוי כשיעור חלב ונבילה להצטרף לאכול כל החצי פרס כתוך אכילת פרס: **מפני** הסכנה. ואפי' לריש לקיש דאמר חצי שיעור מותר מן התורה מדרבנן [illegible]

[illegible]

עין משפט נר מצוה

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

לעזי רש"י

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com